

SCOOTERGELUK

Waar vroeger de Puch en de Kreidler de 'brommerstatusymbolen' waren, is het nu de scooter die het straatbeeld domineert. Zonder scooter hoor je er (bijna) niet meer bij. Drie blije scooterrijders over hun tweewielergeluk.

Aren Heinen (56)

"Mijn scooter is er echt één voor de 'heb'. Ik had hem niet echt nodig, maar wilde hem wel erg graag. Ik vind het heerlijk om op een mooie herfstdag mijn scooter te pakken om naar mijn werk te gaan of de stad in te toeren. Want zo zie ik het dan, lekker toeren, ergens heen waar ik toch heen wilde of moest, maar dan ontspannen op twee wielen. Ik heb wel heel gericht naar een niet zo doorsnee model gezocht. Wilde met mijn scooter niet een van de velen zijn. Gelukkig zijn er tegenwoordig veel modellen waaruit je kunt kiezen. Het is bepaald niet meer alleen de scooter uit de jaren zestig die je nu rond ziet rijden."

Patrizia Melis (37)

"Het is voor mij echt 'mijn stadsscooter', ook al is ie officieel van mijn man en mij samen. Maar zo voelt het niet. Als ik lekker wil shoppen of even snel iets wil halen, dan pak ik 'mijn' scooter uit de garage. Het grote voordeel vind ik dat ik me nooit hoef om te kleden. Zomers spring ik zo in mijn zomerjurkje op het zadel en 's winters hoef ik niet bang te zijn dat ik kletsnat ben als ik door een plas rij en hoef dus geen speciale kleding aan te trekken. En op de middentrede kan ik ook nog mijn tas met mijn nieuwe jas of broek kwijt. Bovendien bespaar ik op parkeerkosten. Kan ik dat geld weer in een winkel uitgeven!"

Coen Hagenaars (21)

"Ik heb mijn rijbewijs inmiddels al gehaald, maar blijf toch ook op de scooter rijden. Ik studeer nog, loop nu stage, en dan blijft het toch een ideaal vervoermiddel. Mijn scooter brengt me overal waar ik moet zijn. Van deur tot deur ook nog. Ik hoef niet van het station of de bushalte naar mijn werk lopen. En mijn scooter is zuinig, zeker in vergelijking met de auto, maar ook als ik hem met het openbaar vervoer vergelijk. Bovendien ben ik nog nooit te laat geweest, iets wat ik van mijn collega's die met de auto naar hun werk komen niet kan zeggen. Omdat die in deze gure herfstdagen om de haverklap in een onverwachte file staan." ■

Aren

Patrizia

Coen